

Biografija:

Isidora Branković (1999, Banja Luka) je interdisciplinarna umetnica koja živi i stvara u Banjoj Luci. Osnovne studije završila je na Akademiji umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci, na smeru Intermedijalna umjetnost. Master studije iz oblasti Novih medija završila je na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, gde trenutno pohađa doktorske studije iz iste oblasti.

U svom radu izražava se kroz performans, video umetnost, fotografiju, slikarstvo i instalaciju. Umetničku praksu Isidore Branković karakteriše istraživanje moralnih i društvenih granica, te promišljanje o poziciji tela, želje i društvenih tabua. Prostor u kojem se ogoljenost i autentičnost pojavljuju kao oblik otpora.

Isidora Branković stvara u ambijentu sirovosti i senzualnosti. Kroz ironiju i performativnost promišlja stanje svesti savremenog društva i strukture dogme.

Pored umetničke prakse, aktivno doprinosi razvoju savremene umetničke scene u Bosni i Hercegovini kroz rad Galerije Vagon, delujući u okviru kustoske, produkcijske i galerijske prakse.

brankovicisidora.com / [hodajucaapstrakcija](https://www.instagram.com/hodajucaapstrakcija)

Dom omladine Beograda

Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:

dr Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković
Stručni saradnik:
Jelena Pavićević

Savet Galerije:

Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:

Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

Isidora Branković

ROOM 0

2 – 28. DECEMBAR 2025.

GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

www.domomladine.org

ROOM 0

Izložba „ROOM 0“ umetnice Isidore Branković problematizuje telo kao centralni instrument analize, otpora i reprezentacije, socio-ekonomskih, klasnih i biopolitičkih relacija. Autorka tretira telo kao mesto upisa institucionalnih kodova i društvenih normi, ali i kao materijalni element sposoban da artikuliše pukotine u poretku koji ga određuje. U tom smislu, „ROOM 0“ prevazilazi prostornu definiciju izložbe i deluje kao nulti prostor subjektivacije, polje raslojavanja identiteta u interakciji sa kapitalističkim, postjugoslovenskim i neoliberalnim strukturama moći.

Radovi na izložbi performativno aktiviraju različite modalitete subjektivnog iskustva: izloženost, opterećenje, blokadu, uskraćivanje čula, ritualni prenos glasa, horizontalnu feminističku koheziju, prekoračenje profesionalnih i klasnih granica, kao i mehanizme ponižavanja i seksualizacije. Ovi gestovi ne funkcionišu samo kroz narativ, već deluju kao mikropolitičke intervencije koje mapiraju preklapljene režime vidljivosti: ono što se prepoznaje kao umetnost, ono što se evidentira kao rad i ono što ostaje nevidljivo ili depolitizovano u svakodnevicu.

Telo u radu Isidore Branković postaje eksperimentalni Subjekt, površina na kojoj se prelamaju nejednakosti, od nepotističkih i klasnih hijerarhija do mikroagresija i protokola političke reprezentacije. Ono funkcioniše i kao ekstenzija sistema koji ga oblikuje, ali i kao određena vrsta otpora koji osporava vlastitu objektivizaciju. U trenucima prekomernog opterećenja, uskraćenosti čula, posmatranja ili čutanja, telo artikuliše tenziju između nametnute performativnosti i autorske intencionalnosti, pretvarajući lično iskustvo u alat kritičke refleksije nad strukturama moći.

Materijalnost prostora, bilo da je reč o industrijskim ruševinama, prljavštini, zemlji ili arhitekturi institucija moći, pojavljuje se kao geopolitika sećanja: sloj prisutnog i odsutnog koji strukturira kolektivni i individualni identitet. U takvim kontekstima telo u radu zadržava ranjivost, ali i subverzivni potencijal; čak i kada je utišano, ono ostaje semiotički preopterećeno, a njegova nemogućnost verbalnog izraza postaje samostalan govor.

Kroz kolektivno izvođenje i rad sa glasom više žena artikuliše se koncept feminističkog polja koje ne funkcioniše putem hegemonijske moći, već kroz rezonantnu energiju zajedničkog disanja i sinhronizaciju prisustva. Glas u ovom okviru prestaje da bude solistički iskaz i postaje vibracija koja razgrađuje privatizaciju emocija, otvarajući prostor u kojem intima stiče političku dimenziju. Ova praksa gradi horizontalne feminističke tehnologije prisustva, regeneracije i solidarnosti, dok istovremeno dekonstruiše vertikalne hijerarhije moći.

Granica između umetničkog i neumetničkog rada takode je destabilizovana. U jednom od radova umetnica menja uloge sa radnicom iz kafića, što ukazuje na to da subjektivitet ne zavisi striktno od profesije, već od dispozitiva rada i vidljivosti u okviru sistema: ko je priznat, ko potrošan, ko postaje višak u reprezentaciji. Ova epistemološka pukotina otvara uvid u to kako okruženje proizvodi i oduzima značenje, a sam proces postaje kritički aparat za analizu društvenih i institucionalnih hijerarhija.

Eksploatisanje ženskog tela i simboličko utišavanje funkcionišu kao ekstremne tačke biopolitičkog nadzora. Umetnica ne prikazuje ženu kao pasivnu žrtvu, već kao kontaminirani Subjekt govora: telo koje samim zauzimanjem prostora proizvodi otpor i artikuliše kritiku nad simboličkim i materijalnim mehanizmima moći.

Projekat „ROOM 0“ tako konstituise analitički horizont u kojem se identitet ne pojavljuje kao fiksna kategorija, već kao procesualna konfiguracija, nastala kroz interakciju tela, prostora i sistema. Izložba funkcioniše kao laboratorija za preispitivanje statusa umetničkog rada unutar društveno-proizvedenih hijerarhija, ali i kao prostor koji omogućava transformaciju Subjekta: od Objekta reprezentacije ka agentu bunta.

Umetnica u ovom vizuelno-teorijskom prostoru prepliće intimno sa političkim i performativno sa svakodnevnim. Izložba „ROOM 0“ predstavlja mesto na kojem identitet biva dekonstruisan, preoblikovan i reartikulisan kao kritička instanca u odnosu na strukture koje ga u isto vreme i formiraju i ograničavaju. Na taj način se postavlja pitanje značenja tela u prostoru, njegove artikulacije i pozicije unutar nametnutog sistema vrednosti koji definiše vidljivost, kontrolu i legitimnost Subjekta, istovremeno oblikujući i ograničavajući njegove mogućnosti slobodnog izraza.

Jelena Pavićević
teoretičarka umetnosti i kustoskinja izložbe

